

22november

Remco: vandaag rijden we naar Bariloche, dat is pas vanavond, dus moeten we ons vandaag de hele dag vermaken. De busrit is vanavond om 21.30uur, we hebben even gecheckt voor een late checkout, wat geen probleem is, het kost wel 30 euro extra. Mmm..wat doen we, we gaan toch de heledag op pad dus dat is zonde. We doen het niet en slaan onze koffers wel even op in het hotel. We gaan vandaag ook naar de penguin kolonie kijken, dachten we. We hebben ons vergist in de rit, het is hier 200km vandaan. Wij dachten dat het 17km hiervandaan was, oeps dat zijn de zeeleeuwen, die we al hebben gezien. Dus wat doen we nu, even kijken wat het kost..weer 130euro per persoon..laat maar. Staan we dan om 12.00uur wat nu.... wachten tot 21.30uur. Na een flinke wandeling, zijn we in de lobby gaan hangen, tot 20.00uur. Saai saai saai hadden we nu maar die late check-out gedaan. Ilja: Nou Remco jij maakt van een saai dag ook een saai stuk verhaal. Het viel overigens best wel mee. Het was heel fraai weer, waardoor we lekker een strandwandeling hebben gemaakt en nog een enkele walvis hebben gespot, in een strandtent gehangen en lekker nederlanders stiekum afgeluisterd. Daarna een internetcafe ingedoken om een beetje te surfen, Remco moest natuurlijk weer een 3-dubbele hotdog (oh ja we eten heeeeel gezond hier) en daarna hebben we film gekeken in het hotel. Er was een hele lading Nederlanders aangekomen, maar daar hadden we ff geen zin in.

Remco: Oke we zitten in de bus, wat een ruimte (echo, echo echo) en wat een stoelen. Lekker ruim en breed, super. De film gaat vrij snel beginnen, kom maar op 15 uur rijden. Ik heb een pil ingenomen waar je rustig van wordt, het is geen slaappil maar iets homeopatisch. Het werkt, ik kan slapen in de bus en in een stoel. Ilja lag al kwijlend naast mij te slapen. Tussendoor kregen wij nog een vliegtuig maaltijd en lekker slapen. We hebben allebei lekker geslapen en de rit was rustig verlopen. Ilja: ja echt gezellig was Remco, hij heeft 10 van de 13 uur geslapen. Ik ben maar gaan praten met een Canadees echtpaar dat achter mij zat. Deze mensen hadden al heel wat afgereisd en gingen nu weer 7 weken toeren door Argentinië, ook al van die bofkonten!!! voor beiden was het onze eerste keer in Zuid-Amerika en ook zij keken halsreikend uit naar wat er komen gaat. In de ochtend zaten we te snakken naar een bakkie leut, ik had toch echt begrepen dat we ontbijt kregen, dus..... eindelijk om 10.30 uur kwam er ontbijt..... He, he, 2 koekies en,,,,,,,,,,,,, geen koffie. Want met de laatste kruimel achter onze kiezen moesten we plotseling uit de bus. We waren er al. Dat was een meevaller, we dachten 15 uur rijden, maar het bleken er 13 te zijn. Lekker hoor.

Bij het busstation namen we nog even in overweging om te gaan lopen naar de hosteria. Maar voor 7 pesos p.p. hebben we ons toch lekker laten brengen door de taxi. En maar goed ook, de stad loopt erg schuin af. De eerste indruk van de stad..... erg mooi. Het ligt aan een groot

Bariloche

Geschreven door Remco & Ilja

donderdag 25 november 2010 21:20 - Laatst aangepast woensdag 01 december 2010 17:50

meer met daaromheen bergen, goen, geel en besneeuwde toppen. (Zie foto's). Onze slaappleaats voor de komende 3 nachten ziet er OK uit. De temperatuur valt niet tegen..... het zal zo'n graadje of 18 zijn, alleen de wind maakt het wat kil. Verder schijnt de zon hoog aan de hemel.

23 November

Remco: Om 11.00uur s'morgens kwamen we aan, hey dat is maar 13uur, we hebben er dus 13uur overgedaan. Het dorpje waar we nu zij is Bariloche, ziet er duits uit en de uitzichten zijn prachtig. Meren en bergen met ijs punten op de achtergrond. Het centrum is weer vol met allerlei winkeltjes en het leuke aan dit dorpje is dat het een aantal chocolade fabrieken bevat. Veel winkeltjes verkopen dus chocolade, je kan het zo gek niet bedenken en het is er in chocolade. Menig vrouw die hier wel eens een weekje zouden willen vertoeven. We kwamen in een winkel terecht, zo groot al de V&D met alleen maar chocolade. Het dorp is best groot en de winkelsstraten zijn behoorlijk, het is een gezellig dorp met mooie uitzichten. Even naar het informatie kantoor en lekker een tukkie doen. Ik merk dat we een behoorlijke rit achter de rug hadden en Ilja merkte daar later op de daag wat van. O ja, het dorp staat ook bekend om de kaasfondu, dus wat doe als eerste jawel kaasfonduen. Wij nederlanders weten echt wel wat kaasfonduen is. Hier kunnen ze er nog wat van leren. We kregen een pan met kaas (logisch) en een paar klein gesneden broodjes, indopen en kanen, het vult goed, is wel wat eenzijdig. Daarna hebben we een lekker ijsje gegeten, die er ook volop te verkrijgen zijn. Die argentijnen weten wel wat eten is zeg. Dat ijsje was veel teveel, helaas hebben we de helft weggegooit.(Beetje saai allemaal).

24 November

Ilja: Vandaag gaan we aan het werk. Al dat geluier van de afgelopen dagen. We gaan wandelen, het circuit chico. Dit moet een halve dag ongeveer in beslag nemen volgens de boekjes dus..... lekker om even in te komen. We starten met een ontbijt. Nou wat ontbijt betreft hebben de Argentijnen geen fantasie hoor. We hebben wel voor het eerst cornflakes, yeeehaaa (cynisch bedoeld =)).

We gaan op pad. Na de kaart uitgebreid te hebben bestudeerd zoeken we de bushalte waar we op bus 20 kunnen stappen die ons naar Llao Llao leidt, het startpunt van onze wandeling. Uiteindelijk hebben we al zo'n 3 kilometer gelopen voordat we de bushalte hebben gevonden (

hihi, er bleek uiteindelijk ook een halte vlak achter ons hotel te zijn). Na zo'n 35 minuten te hebben gereden met prachtige uitzichten komen we aan. Even wat consternatie over waar we moeten beginnen (die kaarten zijn niet echt heel goed!!! of wij kunnen ze gewoon niet lezen,, dat kan ook). Lekker lopen door de bamboebossen, waar de takken zo laag hangen dat Remco er een halve hernia van krijgt. Maar al die moeite heeft wel prachtige plaatsjes opgeleverd aan het meer. Na ons kwam er een groep Engelsen die onze lunch kwamen verstoren. 1 van hen was blijkbaar allergisch voor natuur, want die proesste zo vaak dat we onze broodjes maar even weg hebben gelegd. 1 soort beleg is voldoende. Na ruim een uur wandelen kwamen we bij einde bos. We kunnen 2 kanten op, Remco wil eerst maar even bij een infobord gaan kijken want onze kaart is niet duidelijk. 200 meter verder staat het bord..... met dezelfde kaart!!!!!! Goed idee Remco! We volgen de weg maar even en komen dan waarschijnlijk wel het pad tegen dat ons weer naar route 2 leidt. En ja hoor na 2 km zien we een pad omhoog. Onze kuitjes doen wel wat zeer maar we besluiten toch maar deze route te doen. Even picnicken tussendoor en we kunnen er weer tegen. Het info bord liet ons weten dat het een mediumtrack was en het pad liep na een tijdje vrij stijl naar beneden. In gedachten weet je ook weer dat je naar boven moet, helaas. Remco zag overal beesten (die er niet waren) en ik hoorde overal gekraak van vallende bomen. Wat een stadse lui zijn wij toch ook he! Wederom was het de tocht dubbel en dwars waard. We hebben lekker op een boomstronk zitten genieten van het prachtige zicht op het meer en de bergen. De terugweg bleek makkelijker dan gedacht, we volgden een gravelpad terug en na 10 minuten stonden we alweer aan de weg, terwijl we ruim een uur erover hadden gedaan om beneden te komen. He, hoe kan dat nou. Ons geluk verdween echter na een tijdje toen bleek dat we een heel stuk weg weer overnieuw konden lopen. Uiteindelijk hebben we zo'n 5 uur op onze stadse beentjes gelopen en waren we blij dat we de bus zagen die ons weer netjes bij het hotel afzette. Remco had wel een stuk vlees verdiend na deze dag, dacht ie zelf en heeft zichzelf getrakteerd op een halve kilo biefstuk. Het kwijl kwam nog net niet uit z'n mond bij het zien van dit malse stukje vlees. Ik heb mezelf getrakteerd op een lokale specaliteit, hertengoulash. Hmmmmmm, was best lekker hoor maar dat stuk biefstuk zag er wel errrruuugggg lekker uit. Stijfjes konden we nog net ons bed bereiken. Ohhhh wat zullen we lekker slapen.

25 November

Ilja: Het is 27 November terwijl ik dit schrijf, de ijsblauwe luchten en witte bergtoppen glijden voorbij terwijl wij in onze camabus op weg zijn naar calefate. Cama betekent liggen. Dat moet ook wel want we moeten 26 uur reizen. Terwijl ik aan het bedenken ben wat we 2 dagen geleden ook al weer hebben gedaan stopt de bus. (Dit verhaal krijgt vast over 2 dagen een vervolg). Maar goed.... 2 dagen geleden. Tja we hebben het best bel druk gehad met van alles en nog wat waardoor ons dagelijkse verhaaltje er een beetje bij inschiet af en toe. Ohhhh ja, ik weet het alweer. We zijn naar cathedral geweest. Dit is een berg in het national park waar de bergtoppen besneeuwd zijn. Deze keer waren we goed voorbereid hoe we er moesten komen en na een kleine 20 minuten met de bus arriveerden we in een wintersportdorp aan de voet van de berg. Remco moest zonodig even op de foto met een sneeuwpop. Ach ja, we moeten natuurlijk de winter gaan missen straks dus laat maar even.... hahaha. Waar nu naar toe? Waar wandelen? Achter de meute maar aan dan. We kwamen aan bij een kabelbaan die ons naar boven zou moeten brengen. Ach ja, waarom niet lekker even in de sneeuw. Dat ach ja werd bij

het zien van de prijzen..... Oh jee. Een half dagbudget om even naar boven te gaan. Nou dat wordt maar een hamburger dan vanavond!! Twijfel, twijfel, twijfel, nog meer twijfel. Uiteindelijk zijn we hier maar 1 keer dus..... gewoon doen. Een zak geld lichter stappen we in de ski-lift. Elke 100 meter die we klimmen wordt het uitzicht mooier en mooier. Steeds meer komt in het zicht en ook de sneeuw komt steeds dichterbij. Op zo'n 1600 meter stappen we uit. Het uitzicht is fabuleus, even met de voetjes in de sneeuw en er is nog een stoeltjeslift naar boven. Natuurlijk willen we naar de top. Nog eens 400 meter verder staan we ineens bovenop de berg in de sneeuw, met een ijsblauwe lucht op de achtergrond en een inmens uitzicht over meren, besneeuwde bergtoppen, groene bossen etc etc. Weer een WOW-moment. We kijken elkaar aan..... nee geen spijt van deze investering. Enkele argentijnen spelen als kleine kinderen sleetje in de sneeuw en maken een sneeuwpop. Zelfs wat ouderen proberen voorzichtig wat te glijden, best komisch! Wij klimmen echter naar boven om even lekker te gaan lunchen. Een broodje rauwe ham met mayo uit de supermarkt. Truien gaan uit want het is redelijk windstil hierboven en in de zon is het erg aangenaam. Genieten met een grote G. Na zo'n 2 uur te hebben vertoefd hierboven gingen we weer naar beneden.

26 November

Remco: 21 jaren samen, wat een opgave voor Ilja, hoe houdt ze het uit. Liefje gefeliciteerd en we zullen het vandaag uitgebreid vieren. (dat houden we lekker voor onszelf)

Vandaag hebben wij een auto gehuurd, de bigspenders! Het moest natuurlijk de goedkoopste auto zijn, nou wat zullen we nu weer beleven. Gisteravond is de auto geleverd, wat een verhaal! Om 21.00uur zou hij bezorgd worden. Wij natuurlijk, beneden in de lobby om 21.00uur. De auto was er nog niet, oke we wachten wel. Bij iedere auto, koken we op, is dit hem, nee dat kan niet voor die 200,00pesos. Zo dat is een mooie dikke bak, mmm ook niet. Daar is tie, zegt de hotel eigenaar, komt een dinkie toy auto, je weet wel z'n 45km autotje. Stapt een kerel uit van zeker 2meter, hij wurmt zich uit het autotje en loopt onze kant op. Met een map onder zijn arm, kijkt om zich heen en ineens werd ik wakker, stond er man voor mij en vroeg of ik deze auto heb gehuurd: zie Foto!!!!

Na het regelen van een aantal verplichte zaken (autokaart, pinnen, boodschappen, bus naar El Calefate en nog wat kleine verplichtingen) om 10.00uur alles geregeld en karren maar. We gaan naar het natuurrpark nahuell Huapi, het is 40 minuten rijden over prachtige geasfalteerde wegen. Maar dan in het park, zijn de wegen net rotsen met steentjes erop. De afdalingen zijn naast de weg, mooie weg als daar niet van houdt. Bij de ingang, stond een politie agent, die spaans tegen mij stond te praten. Geen idee ik zeg gewoon si! En ineens stond hij met zijn tas klaar om in te stappen, help Ilja wat zegt hij? Ilja begreep er ook niet veel van, later bleek dat de man mee wilde rijden. Het park is zo groot, dat het niet te bewandelen is. Uiteindelijk stapte hij in en we hadden hele gesprekken. Wij vroegen hem dingen in ONS spaans en hij wist precies wat we vroegen. Het was erg gezellig. We kwamen bij een splintsing, hij moest naar de watervallen en wij naar de zwarte gletser. 1 probleem, er is een tijd schema tot 14.00uur mocht

je niet naar de watervallen! Hij zei, het is maar 10 minuten rijden, ja maar..... nee geen probleem ik ben Politie, oke jij zegt het. Wij rijden over deze zeer oncomfortable weg. Na een half uur waren we er nog niet, hoelang nog? 5 minuten, onderweg kwamen we tegenliggers tegen die wezen naar hun klok.hij is Politie wezen wij en reden stug verder. Bij een grens overgang stapte hij uit, wij mochten doorrijden. Aankomend bij de watervallen (na totaal een uur rijden) hebben we genoten van de prachtige omgeving. Het water was zo helder dat je de bodem kon zien op wel 4 meter diepte. De waterval was prachtig, we hadden alles mee. De zon stond goed, geen wolkje aan de lucht, 2 regenbogen en het water wat viel was sneeuwwit. Op de achtergrond, bergen met witte toppen en de natuur er omheen was groen in alle tinten. Wat hebben wij genoten! Nu nog een uur terug, en naar de zwarte gletsjers. Eenmaal weer terug, was het weer 2 uur rijden naar de gletsjers. Nogmaals op deze kloteweg, met bobbels, stenen enz. Onderweg was het uitzicht was wel weer helemaal top. Ilja: Ja zo mooi dat remco zowat na elke bocht wel wilde stoppen, zodat ik een foto moest maken.

Remco; Aankomend bij de gletsjer zagen we een besneeuwde berg met wat zwarte sneeuw...mmmm mooi! Daarvoor een meer met kleine zwarte puntige bergen, die uit het water steken. Toevallig waren er een paar Nederlanders, die ons vertelden dat die zwarte puntige bergen ijs is..huh???. Even goed kijken en ja hoor, als je goed kijkt zie je ijs onder het zwarte zand. Door de wind en het zwarte zand om de gletser heen, waait de wind het zand op de bergen. Ineens een lawaai, een van de berg toppen brak in tweeën. Nu zie je duidelijk dat het ijs is wat in de bergen zit.

We hebben zeker nog een uur zitten praten met deze mensen en wat ervaringen uitgewisseld. Nou ja uitgewisseld, wij hebben gesproken en zij hebben geluisterd hihi (nee hoor). Toen moesten wij dat hele eind weer terug. Als je al vanaf 10.00uur in de auto zit en het is is nu 17.00uur dan ben je het wel zat. Ja hoor, om 19.00uur waren we bij de ingang, daarna nog 40 minuten naar het hotel. Ilja had geen zin meer om te lopen voor eten en ik geen zin meer om naar een restaurant te rijden. Bij ons vlakbij zit wel een restaurantje, helaas was deze dicht. Dus toch maar lopen dan, na een kilometer lopen hebben we een heel gezellig restaurant gevonden (die open was). De Argentineinen eten gewoon pas om 21.00uur of veel later. Ilja had z'n honger, dat ze schreeuwend het restaurant binnen liep, ze riep Senora de kaart en nu. Bij ieder restaurant krijg je een mandje brood en wat boter. Al snel stond dit mandje op tafel en veel sneller was deze leeg, om de kruimels hebben we nog geloot. Na dit brood kwam Ilja tot rust en hebben we toch nog een gezellige avond genoten.